

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 1809/2015
10.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у предмету предлагача Ј.Ј. из С., чији је пуномоћник С.С., адвокат из С., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Смедереву Р4 П бр. 76/15 од 29.10.2015. године, у седници већа од 10.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Смедереву Р4 П бр. 76/15 од 29.10.2015. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Смедереву Р4 П бр. 76/15 од 29.10.2015. године одбијен је захтев предлагача да се утврди да јој је повређено право на суђење у разумном року у парничном поступку пред Основним судом у Смедереву у предмету П. бр. 1498/15, да се том суду наложи да оконча поступак у најкраћем року и за досуђивање новчане накнаде у износу од 40.000,00 динара и трошкова поступка.

Против наведеног решења предлагач је благовремено преко пуномоћника изјавио жалбу из свих законских разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијано решење, на основу члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14), и члана 30. Закона о ванпарничном поступку и утврдио да жалба предлагача није основана.

У поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. ЗПП на које се у жалбеном поступку пази по службеној дужности.

По оцени Врховног касационог суда, у побијаном решењу правилно су примењене одредбе члана 8а. – 8в. Закона о уређењу судова („Службени

гласник РС“ бр. 116/2008 ... 101/2013), када је одбијен захтев предлагача за утврђење повреде права на суђење у разумном року.

Према разлозима побијаног решења, тужилац Д.Ј. поднео је тужбу против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање дана 15.01.2013. године, ради исплате разлике неисплаћене војне пензије у износу од 90.000,00 динара. Решењем Основног суда у Смедереву од 18.10.2013. године поступак је прекинут због смрти тужиоца дана 06.03.2013. године. Предлог за наставак поступка поднела је 12.11.2013. године законска наследница Ј.Ј.. На рочишту за главну расправу од 08.07.2014. године одређено је вештачење, а вештак је доставио налаз и мишљење 15.08.2014. године. Тужилац је поднеском од 11.03.2015. године прецизирао тужбени захтев у складу са налазом вештака. Захтев за заштиту права на суђење у разумном року поднет је 09.07.2015. године.

Собзиром на наведено, правилан је закључак из првостепеног решења да у овом парничном поступку није повређено право предлагача на суђење у разумном року, узимајући у обзир све околности случаја, сложеност чињеничних и правних питања, поступање суда, као и значај случаја за предлагача, а нарочито да се ради о чињенично и правно сложеном предмету са спорним процесним и материјално-правним питањима, па се стога трајање поступка од две године, пет месеци и 24 дана од дана подношења тужбе не може сматрати неразумним трајањем овог поступка. Стога се жалбом неосновано истиче погрешна примена материјалног права.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одбио жалбу предлагача и потврдио првостепено решење, на основу овлашћења из члана 396. став 2. ЗПП и одлучио да не образлаже детаљно своју одлуку, с обзиром да прихвата чињенично стање утврђено првостепеним решењем, као и примену материјалног права.

Одлука о трошковима другостепеног поступка донета је на основу чл. 165. став 1., 153. и 154. ЗПП.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**